

ABSTRAKT

Východiska: Bakalářská práce zpracovává téma ochranného léčení protialkoholního a protitoxikomanického z hlediska ukládání a výkonu ústavního a ambulantního léčení. Ochranné léčení protialkoholní a protitoxikomanické je jedním z ochranných opatření, které může být pachateli uloženo v případě, že spáchal trestný čin pod vlivem nebo v souvislosti s užíváním alkoholu či jiné návykové látky.

Cíle: Cílem této práce je zmapovat průběh nařízeného ochranného léčení protialkoholního a protitoxikomanického v rámci ústavní a ambulantní formy, za jakých okolností a po jakém časovém období dochází ke změně formy výkonu ochranného léčení, případně jiným změnám, které zákon umožňuje. V neposlední řadě je zjišťován postoj odborných pracovníků k tomuto soudem uloženému opatření.

Metody: K řešení byl zvolen kvalitativní výzkum, s pomocí techniky polostrukturovaných rozhovorů. Přepisem rozhovoru byly deskriptivní metodou získány výsledky. Konečná velikost výzkumného souboru je šest respondentů. Informace získané polostrukturovaným rozhovorem byly nejprve zaznamenány na diktafon v mobilním zařízení a poté převedeny z mluveného slova do textové podoby doslovným přepisem. V rámci metody analýzy dat byla použita metoda zachycení vzorců.

Výsledky: Výsledky ukazují nejednotně realizovaný výkon ochranného léčení protialkoholního a protitoxikomanického v rámci jednotlivých zařízení. V rámci ústavní formy ochranného léčení jsou rozdíly patrné zejména v podmínkách výkonu a v délce trvání ochranného léčení. Nejednotnost se projevila i v ukončování či přeměně na jinou formu ochranného léčení nebo jiné ochranné opatření. Z řad odborníků jsou dle jejich slov nedostatky v nedostatečné či problematické komunikaci se soudy, s tím související delší čekací lhůty na rozhodnutí soudu, problematika soudně znaleckých posudků, indikace pacientů k ochrannému léčení a celková neaktuálnost tohoto opatření pro dnešní typ klientely. Ochranné léčení ambulantní formy vykazuje podobný průběh, zde je ovšem pro odborníka časově náročnější komunikace se soudy a dalšími zařízeními jako Probační a mediační službou, přičemž tyto úkony nejsou zohledněny v následném hrazení péče.

Závěr: Zmapování průběhu ochranného léčení v ústavní formě poukázalo na jeho nejednotné provádění a rozdílnou praxi. Z výsledků také vyplývají spíše negativně laděné postoje a názory odborníků k tomuto ochrannému opatření. Ambulantní forma ochranného léčení má také svá specifika a úskalí, zejména kvůli časově krátkému kontaktu s pacientem pro zhodnocení jeho bezpečnosti či nebezpečnosti pro společnost.

Klíčová slova: ochranné léčení protialkoholní a protitoxikomanické, ústavní léčení, ambulantní léčení, trestněprávní sankce